

[Socialministeren]

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Efterløn).

(Lovforslag nr. L 29).

Regeringens hensigt med lovforslaget er – med udgangspunkt i de erfaringer, der er indhøstet siden efterlønnsens indførelse den 1. januar 1979 – at gøre efterlønnen mere nutidig og øge fleksibiliteten i ordningen. Siget med de foreslåede ændringer er at skabe den størst mulige fleksibilitet i forhold til den enkeltes ønsker og mål og i forbindelse hermed også skabe en større grad af differentiering med hensyn til aldersgrænser for overgang til efterløn.

Forslaget indeholder dels initiativer rettet mod udsatte grupper på arbejdsmarkedet, dels initiativer rettet mod arbejdsmarkedets faste kerne, dels initiativer, der øger fleksibiliteten i ordningen, og dels initiativer, der styrker sammenhængen mellem efterløn og tidligere tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det er regeringens opfattelse, at der for tiden er et særligt behov for at hjælpe ældre langtidsledige på arbejdsmarkedet, især dem, der har haft måske flere arbejdstilbud, uden at det er lykkedes for dem at få beskæftigelse.

Dette er baggrunden for forslaget om i en overgangsperiode at give medlemmer, der er fyldt 55 år og har ret til et arbejdstilbud, frit valg mellem at modtage arbejdstilbudet og at få efterløn. Overgangen til efterløn vil i givet fald ske på det tidspunkt, hvor de pågældende mister deres dagpenget.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at udvide efterlønsmodtagernes ret til at arbejde i efterlønsperioden og forslaget om at give efterlønsmodtagere en fortrydelsesret. Der er således ikke tale om et uigenkaldeligt valg.

Regeringen ønsker på længere sigt at forhøje den almindelige efterlønsalder fra 60 til 62 år. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at den generelle pensionsalder er 67 år, og at der i fremtiden bliver færre yngre på arbejdsmarkedet. Det er i forslaget via en overgangsordning

sikret, at de, der i dag har en berettiget forventning om at kunne gå på efterløn som 60-årige og måske har disponeret i tillid hertil, ikke afskæres fra muligheden.

For at fastholde den ældre arbejdsstyrke på arbejdsmarkedet foreslår regeringen endvidere, at medlemmer, der er i beskæftigelse, og som udskyder overgangen til efterløn, til de er 63 år, sikres ret til efterløn på højeste sats i resten af efterlønsperioden.

Det er regeringens opfattelse, at den nuværende efterlønskabelon er for stiv, og regeringen ønsker derfor at gøre ordningen mere fleksibel. Det sker ved forslaget om at give efterlønsmodtagere en udvidet ret til at arbejde i efterlønsperioden (950 timer for fuldtidsforsikrede og 600 timer for deltidsforsikrede) samt forslaget om at gøre det muligt for efterlønsmodtagere at fortryde og vende tilbage til arbejdsmarkedet uden at fortabe muligheden for engang at vende tilbage til efterlønsordningen, hvis de måtte ønske det.

De foreslåede ændringer medfører efter regeringens opfattelse behov for, at kravene til medlemsancienniteten styrkes, således at det sikres, at ordningen kun kommer til at gælde for medlemmer med en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet. Dette er baggrunden for forslaget om at udvide anciennitetskravet til 20 års samlet medlemskab, heraf mindst 5 år inden for de sidste 10 år umiddelbart inden overgangen til efterløn. I forbindelse med stramningen indføres en glidende overgangsordning, der sikrer, at ingen årgang udelukkes fra at gå på efterløn.

Med de foreslåede ændringer skifter efterlønsordningen karakter fra at være en ren fratrædelsesordning til i højere grad at være en tilbagetrækningsordning. Herved aktualiseres et behov for en større egenfinansiering fra medlemmerne også i efterlønsperioden, og regeringen foreslår i denne anledning, at man for efterlønsmodtagere på højeste sats genindfører samme medlemskontingent som det, dagpengemodtagere årligt betaler, svarende til 8 gange dagpengenes størrelse. Det foreslås endvidere, at medlemskontingentet for efterlønsmodtagerne differentieres efter ydelsens størrelse, således at efterlønsmodtagere på 80 pct.-satsen skal betale 80 pct. af fuldt medlemskontingent.